

Medlem? Nej, det tror jeg ikke, man kan sige, jeg tror, det snarere er den højeste Grad af Illoyalitet.

Ja, saadan er det gaaet hidtil. Den Sammenligning, som jeg ikke havde noget imod at komme ind paa, tror jeg nok har vist, at de fremstaaende Mænd indenfor Venstre ikke er saa store, at det radikale Venstres Mænd ikke nok kan taale at sammenlignes med dem. Nu faar vi jo se, hvorledes det kommer til at gaa i Fremtiden! Lad os nu se, hvilke Bevæggrunde der vil diktere Venstres Optraeden under den Forhandling, vi kommer ind i om ikke saa forfærdelig lang Tid. Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) talte om, at vi skulde til at forhandle om Valglov og Grundlov. Det skal vi, og lad os saa se, hvilke Bevæggrunde der vil lede Venstre til den Stilling, det agter at tage. Vi har en Valglov, som er et Forsøg, og dette Forsøg har vist, at hvis det radikale Venstre og Socialdemokraterne ikke var gaaet i Alliance ved det sidste Valg, havde Venstre faaet ca. 10 Pladser mere, end der efter Partiets Vælgertal kunde tilkomme dem. Nu skal det da vise sig, om Venstre er i Stand til at anlægge det almene Syn, som er udtrykt i Grundloven af 1915, nemlig at det, det gælder om, er, at Partierne paa Rigsdagen faar den Repræsentation, der svarer til deres Tal ude i Befolkningen, eller om Venstre vil sige: Nej, en Valglov, der giver os 10 Mandater mere, end der tilkommer os, er selvfølgelig en Valglov, som vil aldrig vil opgive. Det vil jo ikke vare saa længe, før vi skal have fat paa denne Forhandling, og saa faar vi se.

Vi kommer ogsaa til en Forhandling om Grundloven. Jeg nævnte før, at under de forrige Grundlovsforhandlinger havde man fra Venstres Side krævet, at de Konservative skulde med, for ellers blev der ikke noget af at gennemføre Grundlovs-sagen. Jeg har nu allerede set, at Outsiderne indenfor Venstre er ude med de samme Udtalelser omkring paa Møder; de fortæller os, at hvis vi skal have Ændringer i Grundloven, maa de Konservative være med, og kun de Grundlovsændringer, de Konservative kan gaa med til, vil Venstre være med til at gennemføre.

De to Partier har jo Magten i Lands-tinget. Men hvad betyder denne Udtalelse fra Venstres Side? Den betyder ikke, at man siger: Vi gaar kun med til de Grundlovsændringer, Venstre kan gaa med til. Nej, den siger: Det er de Konservative her i Landet, der skal bestemme,

hvilke Ændringer i Grundloven der skal gennemføres. Naa, det er et Offer, og jeg forstaar nok, hvorfor det Offer bringes. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) vilde sætte Pris paa, at et saadant Offer bringes, for det er altid noget, man vinder, og denne Hjerternes gensidige Overensstemmelse, som skal begrunde et godt Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti, skal blandt andet ogsaa give sig Udtryk fra Venstres Side og faar sit Udtryk derved, at Venstre forsikrer os andre om, at de gaar ikke med til at gennemføre andre Ændringer i den nuværende Grundlov end dem, det konservative Folkeparti kan gaa ind paa. Men lad os saa faa Sagen frem saa klart som muligt. Lad Vælgerne her i Danmark faa at vide saa tydeligt som muligt, ganske utilsløret, at nu er Venstres Stilling i Grundlovssagen den, at kun de Ændringer, det konservative Folkeparti kan gaa ind paa, vil Venstre være med til at gennemføre.

Naar saa Grundlov og Valglov er gennemførte, staar vi overfor Spørgsmaalet om Genforeningen med Sønderjylland, den Genforening, man længes efter paa begge Sider af Grænsen, den Genforening, vi haaber skal blive til Glæde og Lykke for begge de Parter, der nu har været adskilte i saa mange Aar. Jeg vil gerne her udtale Ønsket om, at naar vi nu genforenes med Sønderjylland, vi saa vil have draget Lære af, hvad der er sket i tidligere Dage, saaledes at vi ikke i Fremtiden skal møde eller begaa nogen af Fortidens Fejl. Jeg vil haabe, at man vil være i Stand til at lægge Grunden for et godt Samarbejde mellem de to Parter, der nu har været skilte ad i saa lange Tider, lægge den Grund paa den fulde Anerkendelse af Nationalitets-princippet.

Johan Knudsen: Denne Rigsdags-samling vil være præget af den Glæde, det danske Folk føler ved efter saa mange Aars Adskillelse at skulle forenes med Landsmænd Syd for den nuværende Grænse. For Danmark betyder Fredstraktatens Ratifikation Indledningen til Afgørelsen af det store Spørgsmaal om Sønderjyllands Skæbne. Genforeningen af de adskilte Dele af den danske Nation og Tilbagegivelsen af ældgammelt dansk Land er en i vort Folks Tilværelse saa dybt indgribende Begivenhed, at alt andet naturligt stilles i Skygge. Det konservative Folkeparti maa som hele det danske Folk haabe, at Afstemningens Resultat bliver, at hele